

42

позова за
почет!

ПОСТИГНАТИ РЕЗУЛТАТИ.

12 година.
-та
школна лекция на 1.ок.мл.класъ.

28. октомври 1932 г. петък 3.ч.с. тихо, ясно звъдно утро, приятно, топло.
слѣдъ гимнастическитѣ упражнения.

ИЗГРѢВЪ.

ПОСТИГНАТИ РЕЗУЛТАТИ.

Тайна молитва.

Пишете върху темата: Постигнатият резултатъ.

(На масата на Учителя има тѣла, геометрически фигури и две хубави плода: ябълка и праскова.) Тукъ имате постигнати резултати (ябълката и прасковата). Тѣ прѣдставятъ органически резултати. Тукъ пъкъ имате тѣла, въ които е намѣсенъ човѣшкия духъ, който е далъ една форма, която не е свойствена на природата. Сега, въ природата всичко зависи отъ една вътрѣшна яснота. Ако отворите рѣчника, вие ще видите, какво означаватъ думитѣ яснота. Значи, както времето е ясно и приятно, както една мисль или едно чувство е ясно, така сждо се разбира и понятието яснота. Значи, когато една мисль или едно чувство е ясно, въ извѣстенъ смисль тѣ сж понятни. Яснота значи понятие. Какво е понятие? Понятието вече е единъ анализъ на човѣшкия умъ. Можемъ да дадемъ една права дефиниция, а можемъ малко или да прѣумеличимъ или да смалимъ думата понятие.

Запримѣрь, първиятъ човѣкъ, който е обрадувалъ думата понятие, прѣди него тази дума не сществуваше. Той образува думата понятие и постепенно тя придоби гражданственостъ. Какво е ималъ прѣдъ видъ първия човѣкъ, като е употребилъ думата понятие? Или да вземемъ, че тя е разбрана дума. Разбрано е понятието хлѣбъ, вода, въздухъ, свѣтлина или думата ходя. Всѣкига ходъ думата ходя разбираме вече една опрѣдѣлена идея, която той е виждалъ. И хлѣбъ е виждалъ човѣкътъ. Значи, той е турилъ думи само на ония нѣща, които той виждалъ и разбиралъ. Той е турилъ едно име на тѣхъ, защото всички народи не сж турили едно и сждо име.

Българинътъ казва хлѣбъ, англичанинътъ казва = леид, турчинътъ казва ек-мекъ, французинътъ казва пен, а какъ е казалъ китаецътъ? Значи, всѣки е турилъ едно име общопонятно. И послѣ гладътъ, който ви е мжчилъ, е наложилъ да се тури едно име. Българинътъ го е кръстилъ по единъ начинъ и т. н. Сега, интересно е, че първиятъ човѣкъ е турилъ имената на всички животни и каквото име е турилъ, това име е останало за животнитѣ и досега. Сега за думата понятие, вие вече = оравите сж единъ завършенъ резултатъ. На васъ се вижда езикътъ завършено нѣщо. и казвате: лесенъ е езикътъ. Разнитѣ езици сж едно разклонение, едно тълкувание, но вие сте далечъ отъ онази първична идея, отъ този общъ природенъ езикъ. Защото природата си има единъ езикъ, отъ който вие стесете одалечили. Човѣкъ е далечъ отъ този истински прѣводъ. И природата е жива, ако знаемъ да и говоримъ,

тя е жива и ще ти отговори. Ако не знаеш да и говориш, тя е глуха. Ако на гърба ти се постави единъ камък, ти и да плачеш и да се мъчиш, да слъзе отъ гърба ти, той по никой начинъ нѣма да слъзе. Ти трѣбва да знаешъ езика му, за да те разбере. Допуснете, че азъ ви разправямъ нѣщо по музиката за известни тонове, за струнитѣ, за самата цигулка. Казвате: какво нѣщо сж тоноветѣ, какъ сж опнати струнитѣ? Можете да си прѣдставите, какъ сж образувани тоноветѣ. Щомъ си турите прѣста на цигулката, и знаете дѣ кой тонъ се намира, или хванете добръ шийката на цигулката, за което си има известни правила, цигулката ще произведе известни правилни тонове. При това, трѣбва да знаете, какъ да нагласявате цигулката. Обаче, ако я бутате безъ да знаете, какъ става това, тя пакъ ще ви отговори, но по втория начинъ тя ще бжде неразбраѣна, а по първия начинъ ще бжде разбрана.

Та сега ние живѣемъ въ неразбраѣния езикъ на природата. Защото природата има една врата, прѣзъ която ние влизаме, както не трѣбва. И тогава, ние се намирате въ положението, както онзи индуски учителъ, който искалъ да даде едно понятие, едно разбираѣне на ученика, какво трѣбва да бжде неговото положение като ученикъ, който отива при учителя си. Ученикътъ пита учителя си: кой е истинскиятъ начинъ, по който може да бжде успѣшенъ въ живота си? Или, по кой успѣшенъ начинъ може да бжде свършена работата отъ природата? Учителътъ искалъ да го опита и му казва: тръгни на пѣтъ и ще срещнешъ единъ офицеръ, който се приготвя за война. Ще отидешъ при него да му ударить дѣвѣплѣсници даа го опиташъ. Послѣ му казва: ще срещнешъ единъ браминъ, който се моли на Бога. На него ще ударить една плѣсница., и нѣма да го питашъ нищо. И на трето мѣсто ще срещнешъ единъ светия, който разрешава важни въпроси. И на него ще ударить една плѣсница. Слѣдъ това ще се върнешъ при мене и азъ ще ти кажа по кой начинъ ще бждешъ приетъ. Той нѣмалъ опитностъ и никога не е знаелъ, какво нѣщо е офицеръ, воененъ човѣкъ. И докато му ударить една плѣсница, офицерътъ му ударить двѣ. Втората плѣсница не успѣлъ да удари на военния. Значи, за една приелъ двѣ. Но той искалъ да бжде успѣшенъ. Отишълъ при брамина, ударить му втората плѣсница. Въ това врѣме браминътъ се молилъ, дигналъ само ржката си и пакъ я спусналъ надолу. Най-послѣ той отишълъ при този древенъ философъ и му ударить двѣ плѣсници. Той никакъ не се помръдналъ. Върналъ се ученикътъ при учителя си и му казва: пѣрвиятъ опитъ бѣше много несполучливъ. Като бутнахъ военния, той ме повали на земята съ двѣ плѣсници. Вториятъ опитъ не бѣше като първия. Браминътъ...

не е като първия. Браминът сами си вдигна ръката, искаше да направи нещо, но послѣ пакъ си спусна ръката надолу. Та първият го уплаши, вторият си подвижил само ръката, а третият даже не бръдналъ, като камъкът билъ той. Тогава учителят му казалъ: за да усръше^{ме} въ живота, ти ти трѣбва да имашъ характера на третия, мълчаливо да понесашъ всичко. Домъ си воененъ, нѣма да сполучишъ, понеже ще изхарчишъ енергията си. И ако ти кажа, че трѣбва да бждешъ воененъ, кажи: има една философия на живота, споредъ която трѣва да вървишъ. Ако вървишъ по улицата и се ударишъ въ нѣкой камък и ти го блъснешъ послѣ, какво ще спечелишъ като воененъ? Има случаи, дѣто за една плѣсница ще ударишъ двѣ. Хубаво е, ако си воененъ, тогава ще ударишъ двѣ плѣсници. Пъкъ ако си религиозенъ, като се молишъ, като бръднешъ малко ръката си, стига ти толкова. Пъкъ каси философъ, не се мърдай никакъ.

Сега да дойдемъ до изясненията. Има обикновени процеси въ природата, които сж станали и не сж интересни. Защо? Понеже се прѣповтарятъ по една и сѣща форма. Ние мислимъ, че сме проучили тия работи: точка, плоскостъ, кубъ, душа, духъ, умъ, сърце, чувство и т.н. - сж нѣща, за които мислимъ, че ги разбираме. Спираме се върху тѣхъ и доказваме, на примеръ, за свойствата на тригълниците, за свойствата на правитѣ линии, за свойствата на правогълния, на тжлия, на острогълния и другитѣ тригълници, тѣхнитѣ външни отношения. Всѣки има свои положения, свои проекции. За примеръ, измѣрвашъ една права. За да ти бжде извѣстно тѣло понятно, колко точки трѣбва да имашъ? Дадена ти е една права линия. Или, ако ти е даденъ единъ тригълникъ, какво ще изчислишъ? Разбира се, въ строежа на съврѣмнената геометрия, както и въ живота, всичко въ свѣта е посрвено споредъ геометрическитѣ начала на природата. Сега се строе единъ къща, на примеръ. Вне трѣбва да вземете прѣдъ видъ, колко е лицето. Веднага архитектътъ опрѣдѣля, какво ще бжде лицето на къщата и послѣ, спродѣ лицето, той опрѣдѣля широчината и височината на къщата. Ще вземе въ съображение тия мѣрки и ще изчислява. Архитектътъ ще вземе сѣщо така въ съображение и вътрѣшния обемъ, голѣмината и височината на прозорцитѣ и на вратата. Нѣкой път това съображение може да бжде чисто физическо, а нѣкой път може да бжде чисто естетическо-вкуса. Както виждате природата е построила и човѣкитѣ тѣла по сѣщия начинъ, тя е взела прѣдъ видъ геометрията. Тѣ сж все къщи. Нѣкой къща ти се харесва, приятна ти е, а нѣкой сж сбутани. Както виждате, всичкитѣ човѣшки тѣла нѣматъ единъ и сѣщъ проектъ. Нѣкое тѣло е сбутано-

такава сбилитарията.

Сега идеята е, че тия резултати, които нямат никакво отношение към вас, както на примеръ, строежът на една къща. Това няма никакво пръмо отношение към вас, но мисълта за строежа на една къща, която се строи, тебе вече ще ти повлияе. Ти минаваш нѣкъдѣ, строи се една къща. Ти си ученикъ и казваш: строи се къща, но не се минава 10-20-30 години и заблѣзваш, какъ тази мисълъ работи въ тебе и ти казваш: и азъ искамъ да си направя една къща. Първоначално това не те интересува, но слѣдъ 20 години това, което не те е интересувало, почва вече да дѣйствува въ тебе. Сега нѣкой може да ти е казвалъ прѣди 20 години, че тази идея ще ти повлияе, но ти не си вѣрвалъ, обаче слѣдъ 20 години виждаш, че тази мисълъ наистина ти е повлияла. Въ тебе ще се яви желанието да си направиш къщата. Та всички процеси, които ставатъ вътрѣ въ природата слѣдъ време ще ти повлияятъ. Може би нѣкои процеси да упражнятъ влияние върху тебе слѣдъ хиляда години. Сега да оставимъ това, то е далечно. Можете да кажете, че това е нѣщо въображаемо, въображаеми работи "слѣдъ хиляда години". Обаче, има известни процеси, които слѣдъ една, слѣдъ двѣ или слѣдъ четири години ще оставятъ влиянията си върху тебе. Едно трѣбва да знаете, че това, което сега виждате, слѣдъ време ще остави известенъ отпечатъкъ, известно влияние върху васъ. На това основание, каквато книга и да четете, каквото и да направите, всичко ще ви повлияе. А и вие все ще му повлияете. За примеръ, взеете женитѣ. Тѣ прѣди сто години сж виждали, че мъжетѣ си стрижатъ коситѣ, обаче слѣдъ сто години и женитѣ почватъ вече да си стрижатъ коситѣ. Това се дължи на мъжетѣ. Ако мъжетѣ не бѣха си стригали, и женитѣ нѣмаше да се стрижатъ. Но и сега още всички не се стрижатъ. Но всички ще се острижатъ. Азъ давамъ много обяснения на нѣщата, които сега ставатъ. Това не е разрѣшенеза тия хармонични резултати въ свѣта. За примеръ, азъ нося една дреха. На нѣкои отъ васъ тя се харесва, на нѣкои не се харесва. Това оде не е послѣдната думана природата. Ти можешъ да имашъ едно вѣруе, то не е твое. За примеръ, ти ме питашъ по единъ въпросъ, който не е твой. И азъ ти разправямъ за единъ въпросъ, който не е мой. Казвамъ: хубаво е желанието да се обяснятъ нѣщата. Но тия нѣща, които прѣди хиляди години сж станали, нито тѣ сж ги разрѣшили, нито пъкъ вие ще ги разрѣшите. по който начинъ и да искате да ги разрѣшите. Азъ ви казвамъ: тѣ нѣма да се разрѣшатъ; азъ виждамъ практическата страна. Има нѣща,

които трябва да знаем. Моят пръст е затиснат от един камък.
Важно е начинът, по който може да ми се помогне. Вие туряте един лост
дигате камъка, и пръстът се освобождава. А може и вие да чакате четири
часа, докато дойдат 10-20 души да ви помогнат. Така аз мога да седя
и да плача отдолу под камъка, но ако вие сте един човек, и
носите един лост, дигате тежестта, и пръстът е освободен. Най-първо
трябва да се освободите от едни чувства, у вас има съвременни прояви.
Аз съм съгласен с вийнието. Нъкога нъкой човек може да ти повлияе.
Слушал съм нъкъдъ нъкой сказчик и у мене се явява желание да въз-
разя на този сказчик по нъкой въпрос. Това желание не е само мое.
То е желание на всички други, които също така разискват върху това, и тъ
искат да дадат мнънието си, а и аз искам да взема участие. Слу-
шамъ този сказчик, той така разбира, разправя за нъщо. Сега да ви обясня.
Отиватъ трима американци въ Лондонъ, Единият се наричалъ Джонъ
Холдъ, който ималъ повече от два метра височина, той билъ най-висо-
киятъ отъ тримата два метра и 80 сантиметра. Следъ него другиятъ билъ
два метра и 10 см., а третиятъ билъ високъ два метра-и тримата били
гиганти. Разхождатъ се изъ Лондонъ, четатъ обявление, че нъкъдъ ще се държи
сказка за американцитъ. Тъ били учени хора, заинтересували се. Оти-
ватъ въ съборнието, дъто сказчикътъ говори-много публика имало. Той
казва: американцитъ сж дребни хора, не сж много високи. И описва. Тъ
сж прави, че има между тъхъ дребни хора. Всички го слушатъ, и тъ като слу-
шали, става най-напръдъ този отъ двата метра височина и казва: госпо-
да, азъ съмъ американецъ. Сказчикътъ казва, че американцитъ сж много
дребни хора. Публиката гледа, два метра височина. Сказчикътъ казва: ако
има другъ американецъ тукъ, да стане. Става вториятъ, който билъ два ме-
тра и 10 см. високъ. И следъ като станалъ Джонъ Холдъ, два метра и 30 см.
всичката публика започва да се смее. Съ това сказката се развалила. Това
това сж крайности, разбира се. Всичкитъ американци не сж високи нито по
два, нито по два и десетъ, и то по два и 30 см. високи. Това сж крайно-
сти, но има и високи американци.
Та казвамъ: по сждия начинъ азъ виждамъ, че има нъща, които
азъ ви говоря. Тъ ви се виждатъ много отвлъчени, нъматъ никакво приложе-
ние, но ви казвамъ: това, което азъ ви говоря сега, следъ сто, следъ 200
години то ще има приложение. Но това не е едно утъшение. Нъкои нъща, които
ви говоря, де иматъ приложение днесъ още, защото, ако тъ нъматъ никакво
приложение, то е само губене на време. И азъ ви разправямъ за хлъба.

Сега, запримеръ, я ми кажете, какви сж тѣзи двата плода? Какъвъ е този? (Учителъ показва голѣма хубава тъмно-червена праскова.). (-Праскова!) Отдѣ я познахте? Кои сж аргументитѣ за това? Ако рекатъ да ви бѣсятъ, ще издържите ли? Сега азъ не оспорвамъ, но само констатирамъ. Вѣрно ли е това? Увѣрени ли сте, че сто на сто е така? (Да, праскова е). Сега, за да стане тази праскова такава, подразбира, че човѣшкиятъ умъ е указалъ извѣстно влияние. Тази праскова е станала голѣма по причина на човѣшкия умъ, на извѣстни грижи отъ човѣка. Защото, иначе, по своето естество, при сегашнитѣ състояния на условията, тя ще бѣде дребничка, но тя е милвана, ухаждали сж за нея, вслѣдствие на което тя се докарва, събудено е съзнанието и на едно растение може да се събуди съзнанието и въ знакъ на признателностъ за влижитѣ, които се упражняватъ върху нея тя ще даде по-голѣмъ обемъ. Това показва, че върху този плодъ сж вложени повече чувства, повече любовъ и сж стимулирани онѣзи желанія, които сж скрити въ сѣмката. Сега, онѣзи, които се занимаватъ съ градинарство, тайната на това изкуство седи въ това, да се влѣзе въ психологията на тия плодове, да събудишъ въ тѣхъ желаніята. Защото първоначално всички потици сж били въ плода вътрѣ. Запримеръ, како ще обясните психологически плода на динята? Нѣкои дини сж по-дребни, нѣкои сж по-едри. И други нѣкои плодни дървета сжщо така биватъ различни. Сега всичко това въ природата служи за изяснение на онѣзи лични въпроси, съ които вие можете да си служите. Въ дадения случай три нѣща има въ науката, върху които вие можете да разисквате. Първо едно състояние въ науката, което може да ви даде знание, какъ да бѣдете здрави, да държите тѣлото си въ изправно състояние. Подъ думата здраве азъ разбирамъ да функционира вашия умъ, вашия мозъкъ, дробоветѣ ви, стомахътъ ви правилно ви. Тѣ сж тритѣ системи, които трѣбва да бѣдатъ въ изправно състояние. Следъ това знанието трѣбва да ви даде понятие, какъ да бѣдатъ чувствата ви естествени-и тѣ да бѣдатъ здрави, да не сж въ болезнено състояние. Нѣкоипкътъ болезненото състояние произтича отъ чрѣзмѣрното разширение на чувствата. Чувствата се разширяватъ, но и мисльта ви може да бѣде тъмна, неясна. Както сега хората идейно сж въ постоянно стѣлкновение, така и мислитѣ и чувствата. Ако се борятъ за хлѣбъ, разбирамъ. Има нѣкои хора, които съ мисльта си подържатъ борбата за хлѣбъ отъ идейно гледище. Това значи, отъ това гледище тѣ искатъ така да се разпрѣдѣли храната, хлѣба, че всички хора да иматъ храна. Това е право и на самата природа. За да има храна въ свѣта, природата и дала достатъчно храна за

всички организми, които тя е създала. Ако разбираме законите на природата, нямаше да има никакви противоречия; но понеже не разбираме природата, ние не сме въ съгласие съ нея, има никакви противоречия.

И тъй, начинът, по който ще се оправи свѣта. Сегашниятъ свѣтъ за да се оправи съвършено, трѣбва дълго време да мине презъ огънь, всичко това трѣбва да изгори. Не трѣбва да разбирате изгаряне въ смисълъ на обичновеното изгаряне. Вземете, на примѣръ, една близка идея. Имате жельзо, което е натрошено на хиляди парченца или едно стъкло. Какво може да го направите? Да го слѣпявате, не може. Има единъ начинъ - трѣбва да го турите на силенъ огънь, да го слѣтете, и като го слѣтете, то ще добие първото си качество - всички тия парченца ще се съединятъ въ едно. Като казвамъ, че въ този огънь трѣбва да се стоятъ всички хора, които сж индивидуализирани и то така, не психически или органически, но разтрошили се хората. Сегашниятъ хора нѣматъ една обща идея, какъ да живѣятъ. Всѣки мисли само да яде и казва: да се осигури азъ! По кой начинъ да се осигури той? Той това не мисли. Разбойникътъ срѣща богатия и казва: дай. Ама чак ай, има законъ. Той казва: никакъвъ законъ, азъ съмъ гладенъ човѣкъ, трѣбва да живѣя. Богатиятъ пъкъ, който има стока, той покачва цѣнитѣ и, и той казва: азъ трѣбва да живѣя! Онзи касалинъ коли говедата, и той казва: азъ трѣбва да живѣя. Сега азъ не съдя никого, но само констатирамъ известни факти, които ставатъ. Това сж разбираня. Сега вие сте дошли тукъ, и вие имате свои възгледи. И нѣкои отъ васъ сте направени отъ такава материя, че като минавамъ покрай васъ, гледамъ никого да не бутна. Защото, ако го бутна, веднага става експлозия. За примѣръ, ако кажешъ една дума невнимателно или невнимателно се обърнешъ къмъ някого, и най-тихиятъ човѣкъ да е, какъ ще постъпи и той? Той ще постъпи или като военния, или като брамица или като философа. Ако е като военния, веднага ще постъпи по познатия вамъ начинъ, веднага ще заше две плѣсници. Защо ще постъпи така? Нѣкой казва: еди-кой си защо постъпи така? Казвамъ: то е негова работа. - Ама той има ли право? То е другъ въпросъ, ами а ли право. Трѣбва да го проучавамъ. Тогава намѣрете единъ адвокатъ, който законна ще каже: двама души се били, и той доказва на съдята, че тѣ нѣматъ право да се биятъ. И тогава казва, че възъ основа на еди кой си граждански законъ пише така и така. Моралистътъ и той ще каже, че Богъ така създалъ свѣта, това е тѣхно право. Сега, какво е вашето право? Сега, какво трѣбва да знаете: дали свѣтътъ ще се оправи, дали хората ще живѣятъ добръ или нѣщо друго? (По кой начинъ ще се оправи човѣчество-

то или по кой начинъ ще стане щастливо?) Ще ви отговоря на този въпросъ. Ако болниятъ пита по кой начинъ ще оздравѣе, ще ви кажа: три начина се изискватъ—първо съответна здрава храна, чистъ планински въздухъ и свѣтлина. Тѣзи три нѣща трѣбва да ги имате прѣдъ видъ. Освѣнъ това трѣбва нѣкой човѣкъ да му указва внимание: дружитѣ му да сж опрани, да измива лицето си, да му разправя, че трѣбва да бже бодъръ, да не се обезсърдчава. И безъ да му разправямъ тия нѣща, ако той измѣни храната и въздуха, той ще оздравѣе. Подъ думата че измѣни, разбирамъ да има условия да диша чистия въздухъ. Сущо така и свѣтлината му е необходима. Има ли тѣзи нѣща и безъ да му се говори, ще оздравѣе, достатъчно е да приложи тѣзи три разумни сили. Ако му се и говори, той по-скоро ще оздравѣе.

39-5 Та казвамъ сега: това, което ви интересува е, че нѣкои се интересуватъ отъ специфични работи. Специфичнитѣ работи тукъ не могатъ да се разглеждатъ. Да кажемъ, че вие имате една свѣточувствителна плочка, на която се фотографира. Изисква се тя да бже въ много тъмна стая. Щомъ я извадите на свѣтлина, тя се разваля тамъ. Та известни идеи не могатъ да се разискватъ тукъ. Много работи отъ високъ характеръ, за тѣхъ се изисква друга една особена обстановка. Най-първо да кажемъ, че всѣки отъ васъ има свои специфични въпроси. И както сѣ наредени ~~съ~~ ^{вие,}, отъ нѣкои у васъ личнитѣ чувства сж силно развити. ~~И~~ ~~ма~~ всички се мислите за нѣщо особено, но ако учителтъ влѣзе въ класъ и ви извади на урокъ, когато не сте подготвени, не съобрази това нѣщо, вие ще изживѣете нѣщо силно. ~~И~~ ~~рѣд~~ представете си при това, че въ класа ви има и другарски, и друга и, както сте вие сега. Щомъ ви извади на урокъ неподготвени вие ще изпитате една обида, едно унижение, изнадъ се прѣдъ своитѣ другари, т.е. тѣ ще измѣнятъ мнѣнието си за васъ. ~~И~~ ~~З~~ ~~начи~~, този учителъ ви е извадилъ тогава, когато вие не сте знаели у рока си. Значи, този учителъ трѣбва да ви извади на урокъ тогава, когато вие знаете, за да не ви изложи, за да можете на всички въпроси, които ви е задалъ, да отговорите. Тогава вашата честь се подига прѣдъ другаритѣ ви. ~~И~~ ~~Д~~ ~~руго~~ ~~я~~ ~~че~~, ако не сте готови и учителтъ ви извади на урокъ, иска да направи единъ опитъ съ васъ, но той излиза несполучливъ. ~~И~~ ~~н~~ ~~а~~ ~~п~~ ~~р~~ ~~и~~ ~~м~~ ~~ѣ~~ ~~р~~ ~~ъ~~, ако той ви накара да начъртаете една права линия, която излиза малко крива. Всички вие трѣбва да чъртаете прави линии. Механическитѣ линии най-послѣ трѣбва да употребявате. Ако искате да добиете въ живота си едно добро психологическо разположение, вземете една бѣла хартия и прѣкарайте върху

нея прави линии. Ако правите три пъти това упражнение въръз деня, ще видите, какво ще добие ржката ти. ~~чъртайте~~ прави линии, докато тази линия стане права, както трѣбва. Вие ще добиете една самоувъреност, че можете да контролирате мускулитѣ си. ~~И~~ това взаимодействие ще се отрази върху вашитѣ чувства и върху вашата мисль. ~~Ще~~ се образува такава права линия и върху характера ви или върху мислитѣ ви. Ако ржката ви е разтреперена, тази линия играе роль. Или ако сжцото е въ мислитѣ, чувствата или въ постъпкитѣ. ~~Понеже~~ тази линия я има и въ мислитѣ, и въ чувствата, и въ постъпкитѣ ви. Ако не можете да начъртаете тази линия права, това показва, че има нѣкаква несобразностъ въ мислитѣ, въ чувствата или въ постъпкитѣ ви. ~~Сега~~ въ свѣта сжествува единъ законъ. Той е слѣдниятъ: съ една своя мисль човѣкъ може да помогне на цѣлото човѣчество. Като казвамъ цѣлото човѣчество, разбирамъ, че въ свѣта сжествува единъ законъ споредъ който всички тѣла сж въ равновѣсие. ~~И~~ Исква се само една малка тежестъ, едно малко побутване, за да дойде това тѣло въ движение. Прѣдставете си, че нѣкой отишълъ на нивата, дѣто оставилъ сѣмената незаровени и се върналъ. Вие сте единъ разуменъ човѣкъ, веднага туряте отгорѣ малко прѣстъ и ставате причина тази нива да изникне. ~~Та~~ казвамъ: съврѣменнитѣ идеи сж посѣти вече, но нѣкои отъ тѣхъ ще изникнатъ а нѣкои нѣма да изникнатъ. На всички трѣбва да се дадатъ извѣстни условия трѣбва да знаете, че вие сте въ края на вѣка. ~~Подъ~~ края на вѣка азъ разбирамъ, когато всички идеи, които днесъ сжществуватъ, всичко това ще се опита. Всичко това трѣбва да изникне. И социални, и обществени, и индивидуални, и физически условия, всичко това ще се опита, ще има единъ общъ резултатъ. ~~Слѣдъ~~ този общъ резултатъ съ всичко това ще се ликвидира. Всичко ще се тури въ хамбара, и цѣлата земя ще се покрие съ снѣгъ и идната година наново ще се засѣе., наново ще започне. Това е казано поетически така. Сегашниятъ животъ има своитѣ идеи. Ако сте религиозенъ или ако имате идеитѣ на управляващитѣ, и онѣзи, които вѣрватъ въ Бога и които не вѣрватъ, иматъ все едно и сжцо правило. Казватъ: дърво има. Ти имашъ извѣстни идеи, които не отговарятъ на сегашнитѣ. Казвашъ: Господъ има, но ще издържишъ ли на вѣрата си? Хванатъ те, простратъ те на земята и те налагатъ, и ти кавашъ: можете да ме убиеете, но не се отричамъ отъ Бога. Най-послѣ те погребватъ. Послѣ дойде нѣкой, който не вѣрва въ Бога. Той казва: трѣбва да се разбератъ тѣзи работи, че нѣма Богъ. И него налагатъ, и той умира. Питамъ сега: какво сте допринесли съ това? И двамата умиратъ. ~~Слѣдъ~~ тѣхъ и т

умиратъ е три, четвърти, пети, шести и т.н. Казватъ: ще се поправи. Фактически ще се поправи. Това азъ наричамъ единъ голѣмъ тралъ. Мине единъ, падне въ него, убие се. Мине втори, и той падне. Най-послѣ минатъ много хора, разхвърлятъ този тралъ, замажатъ го и никой повече не пада-оправи се тази погрѣшка. ~~Свѣтътъ~~ не е само единъ тралъ. Погледнешъ на друго мѣсто, другъ единъ тралъ. Та казвамъ: сега ние имаме единъ голѣмъ запасъ, съ който уреждаме много социални въпроси. Това е единъ тралъ, който трѣбва да се изпълни. Не съ хора, но съ други нѣща. Питамъ: трѣбва ли да се плаче за хората, които сж умрѣли? Азъ съжалявамъ живитѣ хора. Ако може да се възвърне живота, добръ. Но има нѣща, които не сж въ наша сила. Да вземемъ, както сега сѣкатъ горитѣ безработно. Какво ще кажете на това? Минавате покрай тѣхъ, и тѣ сж цѣнни на природата. Сега да ви наведе на нѣкои примѣри. Единъ отъ нашитѣ приятели тукъ си оставилъ палтото въ нашата кухня и въ единъ отъ джобовѣтъ му билъ часовника. Влѣзълъ нѣкой и му взелъ часовника. Казвамъ сега: има два начина. Засега той е безъ часовникъ. Първо трѣбва да намѣримъ онова лице, което го е взелъ. Ако не можемъ да го намѣримъ, какво трѣбова да направимъ? Азъ разсждавамъ: този човѣкъ работи тукъ, нищо не му е дадено, а му взели часовника. Той си изгубилъ врѣмето за работата, а при това и часовникътъ му взели. Какъ трѣбва да се разрѣши този въпросъ? (Всички трѣбва да купимъ този часовникъ). Все единъ трѣбва да купи часовника. Въ свѣта сждествува слѣдното положение. Азъ така разрѣшавамъ. Азъ нося два хлѣба въ торбата си. По невнимание торбата е останала нѣкъдѣ и единъ отъ хлѣбовѣтъ е изчезналъ. Сега ние не знаемъ, дали кучето не е взело единия хлѣбъ, но прѣдполагамъ, че кучето го е взело. Задирятъ кучето, то не се хваца, дългокрако е кучето. Сега тѣзи нѣща сж само за обяснения. Въ торбата е останалъ само единъ хлѣбъ, и затова ще взема торбата, ще я закача на високо мѣсто, да не я засѣга кучето.

Обаче, ние ще се отвлѣчемъ отъ въпроса. Има нѣкои въпроси, на които разрѣшеннето мяза на слѣдния примѣръ. И азъ не о бичамъ да говоря за такива въпроси. Единъ искалъ да опита какво нѣщо е амунякъ. И Единъ пъкъ носи едно шише такъвъ силенъ амунякъ, защото нѣкой път амунякътъ бива по слабъ, и той слѣдъ като помирисалъ шишето съ амуняка, толкова силно му замирисало, че той се повалява на гърба си, такова силно впечатление му направило. И толкова силно му се отразило, че той пада на гърба си, и почти изгубва съзнание. Та казвамъ, нѣкой път нѣкои идеи сж толкова силни въ

свѣта, че тѣ могатъ да повалятъ човѣка на земята. И вие всички имате тази опитност. Има известни идеи сж толкова опасни, че само като ги бутнешъ, могатъ да произведатъ цѣла една катастрофа. Вземете въ турско, ако единъ турчинъ си позволи само да бутне съ единия си прѣстъ ханъмата на нѣкого по невнимание, веднага този турчинъ ще извади кобура си и ще го повали на земята. Разбирамъ, сега всичкитѣ хора си носятъ кобура и за най-малкото невнимание могатъ да ти теглятъ куршума. Сега ще ви кажа и другъ примѣръ, този е нашъ приятель, който е билъ тукъ, но другъ единъ нашъ приятель, той пъкъ цѣлата нощ е седѣлъ, не можалъ да спи, сутринта отворилъ прозореца, и оставилъ часовника си на масата; като става, вижда часовникътъ го нѣма, а единъ много интелигентенъ приятель насрѣща лѣга, този казва: азъ да имахъ единъ револверъ, шѣхъ да му тегля куршумъ. Той го познава, и описва го, но часовникътъ хвъркналъ. Сега на първия, който е работилъ, азъ разрешавамъ въпроса, но за втория какъ да разрешимъ въпроса? На него нѣкой, му го е оставилъ. ~~Азъ казвамъ~~ Азъ казвамъ: видисе, който е заминалъ за другия свѣтъ е недоволенъ отъ тебе, понеже вижда, че ти не вървишъ по новия път, и си го взима, - праща този приятель, да го вземе, и той да го носи. Сега на втория му е мѣчно, че му взѣли часовника. Казвамъ / му, защо не затвори прозореца? Денѣмъ спи ли се съ отворенъ прозорецъ? Или тури го поне подъ главата си, а ти си го турилъ на масата. Сега това сж посторони въпроси, които изясняватъ идеитѣ. Ше знаете едно, онѣзи, които сж сега на фронта тѣ иматъ една работа. Бие сте на тила, и вие нѣмате право да се мѣсите въ една работа на фронта, въ която не участвувате, тамъ сж най-големитѣ герои. Не казвамъ, че вие не сте герои, но онѣзи, които сж упражнени и готови за война, тѣ сж на фронта, а вие сте на тила. Отъ васъ се изисква сега само да крѣпите фронта, но въ тила ше седите, а онѣзи на фронта, какъ ше се биятъ, какви методи ше употребятъ, то е тѣхна работа. Ние нѣма да казваме, какво да правятъ. Да правятъ, каквото знаятъ, но ние въ тила ше ги подкрѣпимъ. Сега ше мислимъ, че тѣ на фронта ше си извършатъ разумно работата.

И казвамъ, шомъ сте въ тила, изучавайте качества на тила, какви сж тѣ. Запримѣръ, адинъ човѣкъ, който е на тила, какво трѣбва да прави. Сега вече да оставимъ тази идея. Непрѣменно вие трѣбва да изучавате по-висшия свѣтъ, или да влѣзнете въ връзка съ по-напрѣдналитѣ брата и сжщества. Като говоря за напрѣдналитѣ сжщества, има двѣ идеи, еднитѣ прѣдставляватъ, че тия напрѣдналитѣ сжщества не живѣятъ на земята, а нѣкъдѣ извънна земята, това е едно разбиране. А другитѣ казватъ, че тѣзи сжщества живѣятъ само на земята. И вѣнка отъ земята нишо не живѣе. А трети пъкъ казватъ, че тия разумни сжщества живѣятъ навсѣкъдѣ.

Може да вѣрвате едно отъ тритѣ. То е другъ въпросъ.

Приложението на този резултатъ е въ туй, че шомъ вие се свържете съ едно по-висше ~~свѣто~~ сжщество, които мислятъ, иматъ единъ отличенъ умъ, идно отлично

сърдце, една отлична воля, вие ще почувствувате единъ придатъкъ, и въ дадения случай нѣщата у васъ ще се обяснатъ. И ако до сега вие сте били малко малодушенъ, туи малодушие ще ви напусне; ако въ васъ е имало едно малко колебание, това колебание ще ви напусне. Ако сте имали тъмнина, тази тъмнина ще се трѣмахне. И ще станете по-смѣли и по-рѣшителни, ако се свържете съ едно отѣтзи разумни същества.

Шомъ знаете закона на едното, вие, вие ще знаете и закона и на множеството. Едното въ себе си всѣкога е свързано съ множеството. А подъ думата множество, азъ всѣкога разбирамъ цѣлокупността на цѣлото битие! Коего побира всичко вътрѣ. ~~Зашото~~ като кажа, всичко въ природата като че е едно. Цѣлокупността подразбира всички възможности и постиженията, дѣто може да се постигне единъ животъ какъвто искате. Ако единъ музикантъ е свързанъ съ цѣлокупността, той ще бѣде гениаленъ музикантъ. Единъ поетъ, ако е свързанъ съ цѣлокупността, той ще бѣде гениаленъ поетъ! Какъвто и да е, въ каквото и направление и да е, каквото прави, съ тази връзка, той ще бѣде гениаленъ. И ще знае не само на себе си да помогне, но и на другитѣ хора. Най-първо пътятъ е този. Да изучишъ свойствата на твърдитѣ вѣщества, да изучишъ свойствата на житкитѣ вѣщества, и да изучишъ пътятъ на въздухообразнитѣ вѣщества, и на свѣтлообразнитѣ; послѣ ще изучишъ свойствата на човѣшката воля, свойствата на човѣшкото сърдце и свойствата на човѣшката мисль. Оставатъ още три области. Но това като постигнешъ, ~~оставатъ~~ то е една широка областъ, научна областъ, не тѣй общо. И въ тази областъ вече ще има опити. Мога да взема когото и да е отъ васъ, най-своеобразниятъ, и ще го поставимъ въ магнетически сънъ, и слѣдъ като го събудимъ отъ тази упоритостъ нѣма да е останало нищо. Азъ вземамъ упоритъ въ лошъ смисль, единъ човѣкъ, който не е билъ полезенъ за другитѣ, нито за себе си, нито за другитѣ, но отъ тамъ настѣнъ той ще бѣде полезенъ и за другитѣ. И всѣкога природата ще постѣпи по сѣкия начинъ. Всички велики хора въ свѣта, нароли, които сѣ подигнати, всѣкога сѣ минали прѣзъ едно таково заспиване. Прѣзъ много голѣми изпитания, налагания, като че цѣлата вселена ще се разруши, но слѣдъ като мина прѣзъ този изпитъ, веднага като че нѣщо ново ще се събуди въ неговата душа. Та най-първо въ васъ трѣбва да се събуди на първо мѣсто вѣрата въ васъ. Подъ думата вѣра, разбирамъ вашия умъ. Да вѣрвашъ въ едно нѣщо, а въ това положение, както вие индивидуализирате, и тѣй индивидуално ще се намѣрите въ едно трудно положение; може да не излѣзнето отъ това положение, може да не го разберете, но въ даденъ случай, да вѣрвашъ, че можешъ да излѣзнешъ отъ това положение. Тогава вие можете да далете едно възражение, напр. нѣкой си ученъ човѣкъ направилъ една каша отъ циментъ, и ви казва: турете си въ зимента. И слѣдъ единъ часъ, слѣдъ два часа, тази работа ще се уреди. Азъ минавамъ отътамъ казвамъ : извали си крака навънъ!

И ти намъсто крака си, тури едно дърво, направи опитъ съ дървото, а послѣ съ крака. Пъкъ ако не слушашъ мене, тогава тури крака, и ~~тогава~~ ще видишъ ~~дървото~~ свойствата на цимента какви сж. Ако нѣкой ти каже, тури си крака въ водата, тогава въпросътъ седи друго ячи. Ако кракътъ ти е билъ каленъ, той ще се очисти. Но азъ ви казвамъ, така нѣма да си държите крака повече отъ половинъ часъ въ тази вода, защото до половинъ часъ, всичко ще бжде благоприятно, а слѣдъ половинъ часъ, водата ще почне да черпи всичко. Послѣ вие се намирате въ въздуха вжтрѣ, вие най-първо ще се качвате нагорѣ, но азъ ви казвамъ, не се качвайте по-нагорѣ, защото въздухътъ става редкъ, и вашиятъ организъмъ не е пригоденъ, става едно разширение на капиларитѣ, и тѣ почватъ да се пукатъ. И слѣдъ като излѣзнете на 3 хиляди метра, 3500, 4 хиляди метра ще почне да тече кръвъ отъ носа ви, ще почнете да се запъхтявате, и най-послѣ ще дойде до едно мѣсто на 5 и 6 хиляди метра, и нѣма да ви интересува нищо вече. Нѣма да имате никакво желание. До едно мѣсто ще спре и това, и тогава ще дойде желание у васъ, да се върнете назадъ. - Вашиятъ организъмъ не е пригоденъ къмъ условията на този редкия въздухъ. Той е хубавъ, но това благо, което вие можете да извадите отъ въздуха, тамъ вие не сте въ състояние да извалите това благо. Сега ние сме влѣзли въ една областъ много опасна - да живѣятъ всички хора добрѣ. Отлична е идеята, но да се уредатъ отношенията на всички хора, както вие искате, това не е за единъ день, за една година и за единъ вѣкъ-тъй да бждатъ всички щастливи, да се направятъ всички хора щастливи, то е гениално, и трѣбва участието на всичкитѣ добри хора, на всичкитѣ умни хора въ свѣта, да се съединятъ всичкитѣ въ единъ духъ, така могатъ да дойдатъ всички до едно нормално състояние, и трѣбва да доятъ тия връзки извънка земята, и тѣ да турятъ всичкитѣ си усилия, и най-послѣ и Този, Който наричатъ Господъ, и Той да си тури мисълта. И Той като си тури мисълта, всички хора да се заинтересуватъ. Сега само ние сме се заинтересували тукъ на земята, пъкъ ти искашъ да свършишъ училището. Да изясна вашата идея. Ти искашъ да свършишъ училището, тази е първата социална идея на тѣлото ти, на стомаха ти, на главата ти, на дробовешъ ти, че всички да се заинтересуватъ, и най-послѣ, ако се интересува професора, твоитѣ другари, всички оказватъ външно внимание, веднага ти се окуражавашъ, и най-послѣ, ако ти обърне внимание пѣлиятъ професорски персоналъ въ университета, и всички приказватъ добро за тебе, и вече ти израсватъ крила.

61-5 Та казвамъ, съществува единъ опитенъ свѣтъ, но въ този опитенъ свѣтъ не се влиза по патишата, по които сега влизате. Понеже по тия патища, по които сега вървимъ, ние можемъ да влѣземъ, но все теки има нѣщо подепнало по нашитѣ крака, а тия същества не обичатъ да има никаква калъ, и тамъ не трѣбва да влизаме съ кални крака. Сега ние влизаме въ която и да е къща съ обуша, и послѣ казваме: изчиатихме си обушата. Това е невъзпитаностъ отъ наша страна!

Ние навсѣкдѣ влизаме съ обуша, и на работа, и ~~ид~~ въ учреждениято, и въ нашата каша. Адвокатътъ въ сѣдилището влиза, безъ да се очисти. И най-послѣ, какво става? Оставаме на единъ бѣденъ човѣкъ да очисти този прахъ. Вие правите като турцитѣ имать обичай, като имъ дойде нѣкой гостъ, ще му дадатъ едни чехли само за въ кѣщи, и трѣбва да събуете обувката си, да не внасяте прахъ.

Сега, какво заключение вадите отъ всичко това? Все сте извадили нѣщо, но въпрѣки това, отъ това, което говорихме, остава само тукъ. Като излѣзете, започвате пакъ обикновения животъ. Това е подобно на състоянието на единъ боленъ човѣкъ, който има една рана на прѣста си, на примѣръ. Той държи прѣста си и казва: дано Учителътъ каже нѣкакъвъ цѣръ за моята рана. Ако пъкъ го боли корема, той чака да каже нѣщо за стомаха или за корема, но и прѣстътъ, и коремътъ го боли, и като излѣзе навнѣжъ казва: те зная защо не можахъ да разбера, какво се говори. разбира се, че не може да разбере този човѣкъ, понеже на много мѣста съзнанието му е било прѣкъ (снато отъ болката). А истинското заключение въ свѣта има отношение къмъ здравословното състояние на човѣка. Казвамъ сега за заключението: найпърво трѣбва да имате едно нормално разширение на вашата мисль. Подъ нормално разширение, азъ разбирамъ, че мисльта ви трѣбва постоянно да се организира, за да разбирате, какво нѣщо е организирането на една мисль. Защото можете да попаднете въ единъ по-организиранъ свѣтъ, а можете да попаднете и въ единъ организиранъ свѣтъ, който не е добъръ за васъ. Щомъ влѣзете въ каква и да е външна организация, тя всѣкога дѣйствува по особенъ начинъ. Законитѣ въ всѣка организация сѣ едни и сѣщи, Ако влѣзете вѣжду религиознитѣ хора, които имать криви възгледи, и вие ще имате криви възгледи. Ако влѣзете въ една политическа партия, и тамъ можете да придобиете криви възгледи. И зембедѣлецъ можешъ да станешъ и въ сѣврѣмения животъ можешъ да станешъ, но ако не разбирашъ законитѣ, все ще усвоишъ нѣкои нѣща, които не сѣ прави. Насъ ни е цѣльта да се усвоятъ правитѣ нѣща, които спомагатъ за самия човѣкъ. ^{набавитъ} ~~правитѣ~~ нѣща, които спомагатъ за развитието на дома, да кажемъ, че влѣзете въ едно общество, да знаете, че като говорятъ всичкитѣ, ти какъ да постѣпвашъ: да те изслушатъ всички и да можешъ отчасти да прокарашъ правитѣ си възгледи, които имашъ. Пъкъ ако не знаешъ, какъ да буташъ, веднага можешъ да произведешъ една реакция. Сега вие можете да направите една забѣлѣжка: ние си имаме известни правила, но тия правила не могатъ да се прѣкартъ. Тогава, какво ще правите? Сега, обаче, както е образуванъ

свѣта, вие трѣбва да намѣрите онова естествено състояние. ~~Най-първо~~ трѣбва да си съставите едно понятие, по кой път се развива свѣта: по закона на механиката ли, по закона на органическата природа ли върви или по закона на психологията на хората или по разумни законъ на природата? ~~Домъ~~ знаете тия пктица, съобразно съ законитѣ на тия пктица ще постъпвате за да бъдете въ едно здраво и изправно състояние. ~~Казвамъ:~~ на всинца ви трѣбва едно съществено знание. Азъ съмъ правиль опити съ васъ. Отъ толкова години насамъ ви говоря, много нѣща съмъ ви говорилъ инамирамъ, че нѣма какво да се говори. Азъ съмъ опитвалъ главата на българина и съмъ дошълъ до заключение, за какво е способенъ той. ~~Когато~~ говоря върху единъ прѣдметъ, азъ зная вече, какво му прави впечатление. Единъ пътъ говоря върху известни идеи и виждамъ, кой какъ ги е схваналъ. Или говоря върху единъ прѣдметъ и гледамъ, кое гледище вие схващате. Че сте разбрали или неразбрали, вие можете да кажете, че този въпросъ не е разгледанъ, както трѣбва-това обаче, мене не ме интересува. Азъ казвамъ: тази идея така е съпоставена и такива проски има и пределяваме нотата да си говоря, ~~и казвамъ~~ до дѣла: ~~фрѣза~~ идеологически изчиселъ, кои да видя, какъ е пропѣзвала тази мисль у него и зацо така разсждава. Сждото нѣщо искамъ да провѣря и за васъ, зацо така схващате, кои сж дълбокитѣ причини затова., Искамъ да зная, отъ кога се е явило това качество у българина. Българинътъ има едно качество; : той е трѣвъвъ, философъ. Иособенно цѣнното у него е, че той веднага се сгорецвява. Най-първо той ще те приеме, като че ти ще отидешъ да го спасишъ. ~~На~~ втория денъ ще го видишъ малко поехладенъ и казва: много далечъ отидохъ. Той седи малко собранъ въ себе си. - резервира се малко и казва: много хубави сж идеитѣ ти. ~~Той~~ си клати главата, съ което то ~~иска~~ да каже, че всичко разбира. И ако се резервира, той прави това отъ желание да не се подхлъзне. ~~Казва:~~ много ми е страдала главата. Тогава азъ му казвамъ: моитѣ идеи нищо нѣма да ти напакостятъ, отъ тѣхъ глава нѣма да те заболи. Твоята глава ще пострада отъ моитѣ идеи толкова, колкото вѣда могатъ да ти причинатъ и слънчевитѣ лъчи. ~~Послѣ~~ той казва: тази работа не може да се уреди. . Тукъ имаше единъ адвокатъ българинъ, единственъ по рода си, едно явление, което азъ втори пътъ не срещнахъ въ живота си. Когато азъ правихъ своитѣ научни изслѣдвания, той иде при мене и ми казва: интересува ме твоята наука, но трѣбва да знаете, че азъ съмъ жененъ човѣкъ, имамъ жена и дѣца. Той иска да му направи измѣрвания, но трѣбва да зная, че е жененъ, че има жена и дѣца. Той

ми разправя положението си. ~~Азъ веднага схващамъ работата. Казва: ти колко искашъ да ми вземешъ? Ако искашъ 50-60000 лева, азъ не мога да ти дамъ. Азъ не го залитахъ нищо, но възприехъ мисълта му. Още като го глѣдахъ, азъ схвѣнахъ мисълта му и казвамъ: отдѣ наждѣ ми разправя, че и има жена и дѣца, когато азъ ще мѣря главата му? Казвамъ му тогава: бждете увѣрени, че азъ нѣма да ви взема нито петъ пари. Бждете увѣрени, че и сто хиляди лева да ми дадете, нищо нѣма да взема. Тогава той се успокои и прѣстана вече да говори за жена си и за дѣцата си. Измѣрихъ главата му. Сега, защо мисли той така, не ми е останало време и досега да си обясня причинитѣ, но донѣкъдѣ се досѣдамъ. ~~Значи, като адвокатъ, той иска да ми каже, че нѣма да му взема повече.~~ Но ^видва да каже, споредъ мене. — Тѣзи пари, които имамъ, не ми стигатъ, имамъ жена и дѣца, нищо не мога да ти дамъ. Тѣзи пари не съмъ спечелилъ толкова лесно, че сега да си туря ржцѣтъ въ джоба и да извадя. — Спокоенъ бжди, нищо нѣма да ти взема. Слѣдъ това калълно се успокои. — Сега вече мога да туря пергела си върху главата ти и да я отмѣря.~~

Казвамъ: новитѣ идеи, които идватъ въ свѣта, тѣ ще ви причинятъ ^{малка} голема полза! — Не, голема полза ще ви причинятъ. Слѣдъ време вне ще придобиете много нѣщо отъ тѣхъ. ~~Сега да ви насърдча. Тѣ сж като лотария. Взели сте единъ номеръ и се безпокоите. Казвамъ: дръжте си този номеръ, той ^{всичка} единъ милионъ долари, но ще ги спечелите едва слѣдъ 20 години.~~ Новото въ свѣта, което иде, всички негови биле — ти печелятъ ^{всичка} ринадни суми. Ако една идея попадне на време или ако единъ човѣкъ попадне при добри условия, тази идея ще произведе грамадни богатства. Достатъчно е вие да не прѣлѣтствувате на вашитѣ идеи, а да ги оставите да растатъ, както трѣбва. И нѣма да се мине дълго време, ще се увѣрите. Не мислете, че това ще стане по нѣкакъвъ механически начинъ. Не, то ще стане по единъ разуменъ начинъ. Всички условия ще се подобратъ и нѣща, които сж били невъзможно за вашитѣ умове, ще станатъ възможни. И тогава, като дойде това време, ще знаете, какъ ще се поправи сегашния социаленъ строй. ~~Ще знаете и пктицата, по които той ще се поправи.~~ И донѣкъдѣ ще ви е ясно, защо така трѣбва да бжде, а не другояче. И тогава казвамъ: докато сте въ училището, проучавайте всичко, но дръжте се малко резервирано. ~~Трѣбва да знаете, като този български адвокатъ, че ви взематъ ли нѣщо или не. Ако човѣкъ е умень, и живѣе за една идея, той трѣбва да знае, че тази идея заслужава да се живѣе и и да се умре за нея.~~ Но ако идеята е ^{по-важна} по-важна отъ него, тя не за-

служава да се мре за нея. Ако тази идея е по-велика отъ него, той
ще живѣе въ нея и за нея. Обаче, ако тя е по-дребнава и той не може да
въскресе въ нея, тя не заслужава човѣкъ да се жертвува за нея. Ако
ще жертвуваме живота си за човѣчеството и ще живѣемъ въ него, тази
идея е ^сувещена, но ако умремъ и полза нѣма да принесемъ, не трѣбва да
даваме никакво жертва. Жертва трѣбва да принесемъ само когато има
три прояви: всѣка жертва трѣбва да внесе свѣтлина въ свѣта; всѣка
жертва трѣбва да внесе свобода въ свѣта и всѣка една идея трѣбва
да внесе изобилие въ свѣта. Подъ думата изобилие азъ разбирамъ задо-
воляване на всички физически нужди на хората. Подъ думата свобода
разбирамъ на човѣшкото сърце. Подъ свѣтлина разбирамъ за човѣшкия
умъ. Ако свѣтлина влѣзе въ ума, свобода въ сърцето и изобилие въ чо-
вѣшката воля, това е спасението на сегашния животъ. И когато дойдатъ
тия ^уновия, свѣтътъ ще бѣде подобренъ. .

Сега, кое тежи хповече - прасковата или ябълката?
(Прасковата). Тази праскова тежи 250 грама. Кому да се даде тя?
(Слѣдъ класъ на всички се раздаде една чиния хубаво грозде)

Само свѣтлиятъ пътъ на Мъдростъта води къмъ Истината.
- Въ Истината е скритъ живота.

7ч.15 м. с.